

חובה שיחזר
כסלו תשע"ב

הצגן לנשות בנות חנוכה (תש"ב)

(א) אלה שמות הנשים

נשים חייבות בנר חנוכה

* שאף הן היו באותו הנס:

ר"ח (ב)

סיו כלומר סגס

סגורו יוניס על כל כחולות הגשוחות להיעל לטפסר חמלה ועל יד

אשה נעשה הגם:

(ג) שיה איה ס' תורה

ג (ג) [ג] (ט) * יאשה מדלקת נר חנוכה (י) שאף היא חייבת ב

(ד) נ"ז

ג (ט) אשה מדלקת. פי' (י) נענד כל בני ביתה. ואפילו אש (יא) יכול לעשות אותה שליח להוליא (יב) אם עומדין בשעה שמדלקת ושומעין הברכה ונדענד אש לא ענו אמון על הברכה ג"כ יאלו (יג) וכן אש מנרן לאשה ויוצאת ידי חובתה אם עומדת אש ושומעת הברכה לא נע"א

ועיין במשנה עולה שמואל סימן ק"ה לדלין שמדליקין כ"א נפ"ע מ"מ אשה אינה צריכה להדליק דהיינן רק טפילות לאנשים ואם רוצים להדליק מברכות דהוי כשאר מ"ע שהזמן גרמא דיכולות לנרן וכשאין האיש ציבם מדליק האשה דהוי נח חיוצא וצברכה ולא ידליק קטן וכלקמיה. כתב רש"ל במשנה סימן ע"ז סומא אש הוא ציבם שאחרים דולקין ויכול להשתחף נפריטי עמהם ויצרכו עליו זה עדיף וכן אש לו אשה אשמו מדלקת עליו ואם הוא ציבם מיוחד ואין לו אשה ידליק בעצמו ע"י סיוע של אחר ועיין בשע"מ דלא ינרן וכ"ש שאינו יכול להוליא אחרים: (י) שאף היא חייבת בה. שהגם היה גם לכן שהגזירה הימה על כל בחולה הישאח שמנעל להגמון מחלה וגם המשועה נעשה ע"י אשה שבת יומן כ"ג חמכה ראשו של ראש הצוררים:

זה הביון (ז)

(ז) מ"א ור"ל דכמו לענין מרש שוטה וקטן דלא עשה כלום היינו להוליא אחרים כמ"ש הט"ו כן ה"ה מזה עוד י"ל דכוננו לאפוקי דלא נפרש דאפילו במקום שהנעל מדליק אשה נמי צריכה להדליק קמ"ל דלא צריכה וכמו שכתבנו להמיה בשם עולה שמואל וכ"כ רש"ל וא"ר דאשמו כגופו דמי ואינה צריכה אלל דיכולה להדליק בעד כל צ"ב: (יא) כ"מ וע"ז: (יב) פמ"ג: (יג) שם:

(ח) שיה איה ס' תורה

(ט) תורה

תרעו סדר הברכות וההדלקה. ובו ה' סעיפים:

אך לענין ברכת להדליק, לכאוי כבר גמר מצותה מיד כשהדליק נר אחד, דמה שמוסיף הנרות רק מחמת הידור מצוה דלא שייך לברך עליועב.

א *המדליק בליל ראשון מברך ג' ברכות (א) [א] (א) להדליק נר חנוכה ושעשה נסים ושהחיינו יואם לא בירך זמן בליל ראשון מברך בליל שני (ב) או כשיזכור: ב ימליל ראשון ואילך מברך (ג) ב' להדליק ושעשה נסים: הגה * וינרן כל הברכות (ד) קודם שיחמיל להדליק (מהרי"ל):

נ"ז (ט)

(ד) קודם שיתחיל להדליק, דנענין שיהיו הברכות עובר לעשיית הדליק נר חנוכה ושכח לנרן על הדלקתה ורק קודם שהדליק כוון נוכח דעדין לא צינן (ה) יש לו לנרן כל הברכות מ' רע"א מ" קי"ג עוד כתב שאם נוכח לאחר שהדליק כולם אין לו לנרן ברכת להדליק (ו) רק ברכת שעשה נסים (ז) וכן ברכת שהחיינו (ח) יש לנרן:

(ה) שיה איה ס' תורה (מגא דמצות דתורה)

ואין להביא ראיה דשייך לברך על ההידור, דאנן מברכין כל ב"ב אף דמדינא נר איש וביתו ואינן בכלל המהדרים, זה אינו, דשאני התם כיון דרצונו להיות מהמהדרים כוונתו שלא לצאת בשל זה המדליק, וממילא מחויב מדינא. וכמ"ש המג"א (סי' תרע"ז סק"ט).

16 ואף שכשרוצה להדליק בעצמה אינה מכוונת לצאת ידי חובה בהדלקת בעלה, ואם כן הרי היא חייבת להדליק ולברך מעיקר הדין, ומדוע כתב המשגיב שיכולה לברך רק משום שכשאר מצות עשה שהזמן גרמא יכולה אשה לברך, ביאר הגר"ש איוערבך (שירת מנחת שלמה ח"ב סי' נא אות ג ד"ה ובמשגיב) שכיון שמדין יאשתו כגופי אינה צריכה להדליק אפילו לימהדרין מן המהדרין, אם כן אינה יכולה להכניס את עצמה לידי חיוב הדלקה ולברך [משום ברכה שאינה צריכה], ולכן כתב המשגיב שהוא כמו בכל מצות עשה שהזמן גרמא שיכולה היא להכניס את עצמה לידי חיוב מצוה, ולברך עליה

